

Księga Izajasza

Rozdział 59

1. Oto nieukrócona jest ręka WIEKUISTEGO, aby nie mogła wspomóc; ani nie przytępione Jego ucho, aby nie mogło wysłuchać. 2. Bo tylko wasze winy robią rozdział pomiędzy wami a waszym Bogiem; a wasze grzechy zakryły przed wami Jego oblicze i nie słyszał. 3. Wasze dłonie są zbrukane krwią, a wasze palce – występkiem; wasze usta mówią kłamstwo, a język wasz knuje krzywdę. 4. Nikt nie podnosi głosu za sprawiedliwością i nikt nie spiera się w uczciwości; ufają w próżność i mówią fałsz; obcuja z niegodziwością oraz rodzą bezprawie. 5. Żmije wylęgają jaja i wysnuwają pajęczę tkanki; kto kosztuje ich jaj – umiera, a z rozbitego wykluwa się jaszczurka. 6. Ich tkaniny nie nadają się na szatę, zatem nie nakryją się swoimi wyrobami; ich prace – robotami bezprawia, a w ich dłoni czyny grabieży. 7. Ich nogi dążą ku złemu i spieszą, by przelać niewinną krew; ich zamysły – zamysłami bezprawia; klęska i ruina na ich ścieżkach. 8. Drogi pokoju nie znają, a na ich manowcach nie ma prawa; pokrzywili sobie swoje ścieżki, zatem kto na nich powstał – nie zaznał spokoju. 9. Dlatego sąd się od nas oddalił i nie dochodzi nas sprawiedliwość; czekamy na światło – a oto ciemność, na jasność – a błądzymy w mrokach. 10. Macamy jak ślepi, macamy jak bez oczu; w południe potykamy się jak o zmierzchu, jak umarli pośród pustkowi. 11. My wszyscy pomrukujejmy jak niedźwiedzie oraz gruchamy jak gołębie; czekamy na sąd – a go nie ma, na pomoc – a ona jest od nas daleką. 12. Bo rozmnożyły się przed Tobą nasze występki i przeciw nam świadczą nasze grzechy; bo nasze występki są z nami i znamy nasze winy: 13. Odstąpić, zaprzeczyć się WIEKUISTEGO, odwrócić się od naszego Boga, rozprawiać o grabieży i rozpasaniu, zmyślać i wydobywać z serca słowa kłamstwa. 14. Zatem sąd jest wyparty do tyłu, a sprawiedliwość stoi z dala; bo prawda potknęła się na ulicy, a uczciwość nie może przejść. 15. Tak rugowana jest prawda, a ten, co unika złego – ograbiany. Widział to WIEKUISTY i gorszyło to Jego oczy, bowiem nie było sądu. 16. Widział On, że nie ma męża i się zdumiał, że nie ma orędownika; więc wspomogło Go Jego ramię, a Jego sprawiedliwość – ona Go wsparła. 17. Odział się w sprawiedliwość jak w pancerz, a na Jego głowie hełm zbawienia; odział się w szaty pomsty jak w zasłonę i okrył się żarliwością jak płaszczem. 18. Odplaci ściśle według uczynków gniewem dla Swoich wrogów i zarzutem dla Swoich przeciwników; odplaci wyspom zapłatą. 19. Na Zachodzie będą się obawiać Imienia WIEKUISTEGO, a na wschodzie słońca – Jego majestatu; gdy wróg nadciągnie jak rzeka uniesie go tchnienie WIEKUISTEGO. 20. A przyjdzie do Cyonu jako Wykupiciel dla nawróconych od występków w Jakóbie – mówi WIEKUISTY. 21. Ja – takie Moje przymierze z nimi, mówi WIEKUISTY: Mój Duch, który jest razem z tobą i Me słowa, które złożyłem w twoje usta – nie ustąpią z twych ust, ani z ust twoich potomków, ani z ust potomstwa twoich potomków – mówi WIEKUISTY; odtąd i aż na wieki.

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012